

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського ордена Трудового Червоного Прапора державного університету ім. І. І. Мечникова

ЗА НАУКОВІ ПРАЦІ

РІК ВИДАННЯ XXXVIII
№ 7 (1065)
29 ЛЮТОГО 1972 р.
Ціна 2 коп.

СОЮЗ НЕПОРУШНИЙ

Радянський Союз уособлює собою небачені раніше в історії відносини єдності і дружби вільних народів. Ця дружба — одне з найбільших завойовань соціалізму, могутня русійна сила радянського суспільства, невичерпне джерело творчої праці трудящих усіх національностей СРСР в ім'я найблагороднішої мети — побудови комунізму.

З Постанови ЦК КПРС «Про підготовку до 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік».

В братських університетах

БАГАТО ДРУЗІВ

Про те, що з кожним роком ширяться міжнародні зв'язки Білоруського університету, розповідається в одному з номерів університетської багатотиражки. Це обумовлено, зазначається в статті «Багато друзів», науковими досягненнями, організацією учбової і виховної роботи студентів.

Вже багато років університет співробітничав з Варшавським, Ягелонським, Карловим у Празі університетами. Встановлюються зв'язки з Ієнським (НДР), Люблянським (СФРЮ), Софійським (НРБ) університетами.

(«Беларускі універсітэт»)

АКТУАЛЬНО, СВОЄЧАСНО

У Воронізькому університеті при лабораторії наукової організації учбового процесу, працює методологічний семінар з проблем педагогіки вищої школи. Тут викладачеві дається інформація про останні досягнення педагогіки, психології, кібернетики та інших наук стосовно вищої школи.

Мета семінару — органічно об'єднати найбільш важливі теоретичні і практичні питання, необхідні для методологічної освіти учасників семінару і для їх викладацької роботи.

(«Воронежский университет»)

В НОГУ З ЧАСОМ

В студентському конструкторському бюро біологічного факультету Киргизького університету займаються зараз створенням польових приладів для визначення життєдіяльності різних рослин. А приладами, виготовленими студентами університету раніше, користуються вчені майже всіх науково-дослідних станцій і установ країни, які займаються виведенням нових сортів різних культур.

Минулого року за створення комплекту приладів для визначення фотосинтезу і дихання Лев Олександрович Штопа (керівник СКБ) удостоєний срібною медаллю ВДНГ СРСР. Свідчення одержало 15 учасників СКБ.

(«Путь к знаниям»)

ПЕРША РЕСПУБЛІКАНСЬКА

Швидкий розвиток науки та техніки викликає пекучу потребу вишукувати більш сучасні методи, способи і засоби удосконалення учбово-виховного процесу, підвищення якості і рівня підготовки спеціалістів для народного господарства.

Узагальнити позитивний досвід, зробити його надбанням всіх колективів вищої і середньої школи, виявити прорахунки в роботі, труднощі, які зустрічаються при використанні новітніх технічних засобів і програмованого навчання — ось завдання, які стоять перед I Республіканською міжвузівською науково-методичною конференцією по використанню нових засобів і наукової організації учбового процесу.

В конференції взяли участь викладачі вузів, вчителі, працівники народної освіти, телебачення, радіо і кінофікації республіки, представники інших міст і учбових закладів країни.

(«Дагестанский университет»)

ПІДТРИМУЄМО

Обговоривши Звернення студентів-біологів нашого університету, ми, студенти історичного факультету, одностайно приймаємо всі пункти Звернення і зобов'язуємось докласти максимум зусиль до їх виконання.

Ми вважаємо, що комсомольці і молодь нашого університету — найстарішого учбового закладу Одеси, багатого революційними, бойовими і трудовими традиціями, повинні не тільки виконувати вищевказані пункти Звернення, але й виступати застрільниками міжвузівського змагання за гідну зустріч знаменної дати — 50-річчя утворення СРСР.

Нам, як майбутнім історикам, особливо близьке і зрозуміле значення дати, що наближається. Перша в світі багатонаціональна держава трудя-

щих висунула радянське студентство в авангард молоді всього світу і це накладає на нас величезну відповідальність.

Першим і головним нашим завданням є навчання і активна участь в громадському житті факультету й університету. І комсомольці, молодь історичного факультету вже активно включились у цю роботу. На високому рівні, організовано пройшла зимова екзаменаційна сесія. Зараз наша комсомольська організація разом з комсомолом університету спрямовуватиме свої зусилля на успішне перетворення в життя історичних рішень XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України та завдань, що виходять з промови Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнева на першому Всесоюзному зльоті студентів.

Від імені комсомольців і молоді історичного факультету
КОМСОМОЛЬСЬКЕ БЮРО

В парткомі ОДУ

Про хід виконання соціалістичних зобов'язань у світлі рішень XXIV з'їзду КПРС на черговому засіданні парткому університету розповідали декан біологічного факультету комуніст Ф. С. Замбриборщ і голова комісії К. А. Позігун.

В ході обговорення було відзначено, що на біофаці приділяли належну увагу цьому важливому питанню. Значно поліпшилась якість учбового процесу. В цьому навчальному році на факультеті переглянуті і удосконалені учбові плани, підвищено якість викладання і контроль за якістю лекцій і практичних занять та їх відвідуванням. І це дало непогані наслідки. Значно підвищилась успішність на факультеті, активізувалося громадське життя. Біологи виступили ініціаторами змагання за гідну зустріч 50-річчя утворення СРСР.

І в науковій роботі намітилися зрушення у позитивний бік. Більшість тем успішно виконується.

Але є й чимало ще недоліків. Комуністи відзначили, що нерідко у планах роботи кафедр немає строків виконання окремих заходів і відповідальних за них. Це стосується кафедр мікробіології, морфології і систематики рослин, фізіології тварин, гідробіології. Це призводить до того, що плани стають безликими.

Нечітко визначені в планах кафедр питання політико-виховної роботи зі студентами, а іноді вони зовсім відсутні.

В прийнятому рішенні намічено заходи, які сприятимуть поліпшенню роботи.

На цьому ж засіданні обговорювалися питання про хід виконання парторганізацією механіко-математичного факультету рішення парткому «Про підвищення ідейно-теоретичного рівня професорсько-викладацьким складом на факультеті романо-германської філології». Комуністи К. А. Норкін, В. В. Сенюшкін, В. П. Колмаков, П. А. Некрасов, В. І. Світличний, А. А. Колесник, Ю. О. Амброс, Л. Х. Калуст'ян говорили про важливі проблеми у роботі методологічних семінарів на факультеті і накреслили шляхи удосконалення теоретичної підготовки співробітників.

З питання «Про керівництво партбюро філологічного факультету кафедральними партгрупами» виступили комуністи Є. І. Дятлов, М. В. Павлюк, П. А. Некрасов.

ДЕНЬ НАУКИ

19 лютого Котовський палац культури був святково прикрашений. В ньому зібрались представники підприємств, колгоспів району, вчителі. Понад 600 чоловік прийшли у Палац на зустріч з вченими нашого університету, на День науки, присвячений 50-річчю утворення СРСР.

Перед трудівниками району виступив доцент П. Г. Чухрій з доповіддю «50-річчя утворення СРСР — видатна історична дата в житті радянської держави».

Доцент Ю. С. Червоний прочитав лекцію «50 років радянського законодавства». Про розвиток науково-технічного прогресу на сучасному етапі говорив професор В. О. Федосеев. З завданнями, що стоять перед працівниками пропаганди з атеїстичного виховання на сучасному етапі, познайомились професор П. Й. Каришковський.

Про завдання, поставлені перед літературознавцями Постановою ЦК КПРС «Про літературно-художню критику», роз-

повів І. Є. Саєнко.

З зацікавленням прослухали присутні лекцію завідуючого кафедрою економічної географії доцента Д. І. Богуненка про міжнародне становище і боротьбу радянської держави за мир.

Цікавими були зустрічі учасників поїздки з трудівниками міста і району. Вчені проводили консультації, розповідали про життя університету. Доцент Ю. С. Червоний зустрівся з працівниками міліції. Викликала інтерес і зустріч з трудівниками, на якій він відповів на питання із законодавства і сімейного права.

Методист наукової бібліотеки С. М. Старницька провела бесіду з бібліотекарями району на тему: «Роль бібліотеки у підготовці до 50-річчя СРСР».

День науки пройшов цікаво й корисно як для хазяїв, так і для гостей.

Цей виїзд — перший з великої програми, що розроблена по проведенню Днів науки в районах області на честь 50-річчя утворення СРСР.

ПРАЦЮВАТИ КРАЩЕ, ДОБИВАТИСЬ БІЛЬШОГО

Партійне життя

На історичному факультеті відбулись відкриті партійні збори. З доповіддю про підсумки роботи партійної організації за перший семестр виступила декан факультету З. В. Першина. Особливу увагу вона приділила проблемі підвищення успішності на факультеті. Виступаюча говорила про роль і місце університетів в системі радянської вищої школи. Вона підкреслила, що головним завданням молоді вищої школи є навчання. Тільки тоді, коли на факультеті складеться атмосфера нетерпимості до «тріччників», ми зможемо

готувати висококваліфікованих спеціалістів.

З. В. Першина відзначила деякі недоліки в роботі партійної і комсомольської організації факультету і вказала на шляхи покращення роботи по виконанню рішень XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України.

Проблемі «триїка» присвятив свій виступ завідуючий кафедрою історії України П. І. Воробей.

Про велику роботу, що була проведена партійною групою і комсомолом IV курсу в покращенні успішності, розповів комуніст А. І.

Балобаєв.

Доцент кафедри філософії Б. М. Меломед зупинився на питанні підготовки спеціалістів майбутнього.

Студент першого курсу В. Плавич і викладач кафедри історії стародавнього світу О. В. Гудкова говорили про навчання і комсомольську роботу I курсу.

Були відзначені успіхи в навчанні на II і III курсах. Третьюкурсники беруть активну участь в художній самодіяльності.

Для підвищення успішності в вузі велике значення має побут

студентів. Більшість студентів живе в гуртожитках. Комісар гуртожитку № 5 О. Перекрест відзначив, що в наших гуртожитках створені всі умови для відмінного навчання студентів.

Перетворюючи в життя рішення XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України, партійна і комсомольська організації мусять докласти багато енергії і зусиль в своїй роботі, щоб домогтися ще кращих результатів. І головну роль в цьому повинна відіграти комсомольська організація.

В. ПЛАВИЧ.

Велику роботу провадить відділення товариства «Знання» нашого університету. Нещодавно відбулося звітно-виборнє засідання правління товариства «Знання».

На фото В. Камінського — на засіданні правління товариства.

ЛЕНИНСЬКЕ ПЛЕМ'Я

КОМСОМОЛЬСЬКА СТОРІНКА

ЖИТТЯ СПІЛКИ

Питанням дальшого поліпшення діяльності комсомольської організації були присвячені чергові партійні збори філологічного факультету. З доповіддю про роботу комсомолу філфаку виступив секретар комсомольського бюро Валерій Козак.

Академічна успішність, наукова робота, виховання висококваліфікованих спеціалістів, свідомих та ідейно загартованих, організація відпочинку студентів — ось сфери роботи бюро ЛКСМУ факультету і бюро курсів.

На зборах виступили комуністи В. Т. Матковський, А. А. Москаленко, І. Є. Саєнко, В. В. Фашенко, М. В. Павлюк. Слушні поради старших товаришів в підвищенні відповідальності за комсомольське доручення, більшої вимогливості та контролю, виховання активу повинні допомогти комсомольському бюро виправити наявні недоліки, скерувати його діяльність у світлі рішень XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України, матеріалів Всесоюзного з'їзду студентів.

* * *

На черговому засіданні комітету комсомолу університету були розглянуті такі важливі питання: підведення підсумків другого етапу Ленінського заліку, оволодіння знаннями з суспільних наук в університеті, підсумки зимової сесії.

З першого питання доповів заступник секретаря комітету комсомолу Віктор Глебов.

Заступник секретаря комітету комсомолу Віктор Комарчев ознайомив присутніх з результатами сесії з суспільних наук на факультетах.

Підсумки зимової сесії проаналізував секретар комітету комсомолу Володимир Матковський:

— Хоч загалом по університету підсумкова картина успішності і непогана, але хвилює її стан на деяких факультетах. Так, юридичний факультет, який завжди посідав одне з перших місць по успішності, в минулій сесії значно погіршив своє становище. Крива графіку успішності поповзла донизу на механіко-математичному факультеті. Особливу турботу викликають погані результати сесії на фізичному факультеті та факультеті романо-германської філології з суспільних наук.

Про те, що зараз робиться для ліквідації академзаборгованостей доповіли секретарі комсомольських організацій В. Отрещко (мехмат), В. Мазур (факультет РГФ), А. Матвієнко (юрфак) та ін.

В КОМСОМОЛЬСЬКИХ організаціях завершується другий етап Ленінського заліку «Рішення XXIV з'їзду КПРС — в житті!» Девіз заліку став програмою діяльності студентів, чітко і ясно визначив завдання.

Основна мета Ленінського заліку — піднесення громадсько-політичної активності комсомолу, прилучення кожного комсомольця до вивчення марксистсько-ленінської теоретичної спадщини, праць діячів Комуністичної партії Радянського Союзу, партійних документів.

Зрозуміло, що успішне проведення заліку залежить від активності самих комсомольців, комсомольських ватажків курсів і груп.

В більшості академічних груп успішно пройшли комсомольські збори, які були присвячені прийняттю соціалістичних зобов'язань, було затверджено особисті

ШКОЛА ПОЛІТИЧНОГО ГАРТУ

комплексні плани кожного учасника заліку «Вчитися комунізму».

Треба ще раз підкреслити необхідність конкретизації групових зобов'язань і особистих комплексних планів з трьох основних діяльностей, а саме: навчання і наукова робота, вивчення марксистсько-ленінської спадщини і матеріалів партійних і комсомольських з'їздів, культурно-масової і політичної роботи.

Згодьтесь, що основним показником роботи курсу чи групи є успішність студентів. Там, де згуртований колектив, міцна комсомольська організація, — успіхи завжди наявні. Прикладом може бути п'ятий курс історичного факультету.

Велика увага приділяється участі молоді у суспільно-політичній роботі. На протязі другого етапу заліку бюро комсомольських організацій факультетів намагалися спрямувати в більш активне русло громадсько-політичну діяльність комсомольських осередків. Добре пам'ятається виїзд агіткультбригади філологічного факультету до

своїх підшефних — школярів Білявського району, доповіді громадських лекторів — студентів-істориків.

Робота з підростаючим поколінням — чи не одна з головних частин громадсько-політичної роботи. З цього приводу хочеться сказати добре слово про почин хіміків та юристів. «Школа юного хіміка» на хімічному факультеті і «Юридична вікторина» на юридичному — значний вклад комсомольців цих факультетів у виконання рішень, поставлених перед комсомольським загonom університету.

Громадсько-політична атестація учасників Ленінського заліку викликає у молоді почуття особистої відповідальності і радості від повноти життя, від усвідомлення своїх успіхів у праці і навчанні.

Складовою частиною Ленінського заліку є Ленінський огляд академічних груп, який став своєрідним соціалістичним змаганням за право називатись кращим курсом чи групою в університеті. Курсові і факультетські комсомольські організації покликані забезпечити

розгорнуте соціалістичне змагання між групами і курсами, більше приділяти уваги висвітленню проведення Ленінського огляду в стінній пресі. Бо не може не схвильовати те, що в змаганні іноді спостерігається формалізм. Буває таке, що студенти деяких груп навіть і не ознайомлені з положенням про огляд, не знають, чим займаються, чим живуть студенти інших курсів.

Всі ці питання важливі саме зараз, коли підводяться підсумки 2-го етапу Ленінського заліку. В ході підведення підсумків комсомольські збори повинні заслухати звіт кожного комсомольця про виконання особистих зобов'язань. Виникає потреба переглянути групові зобов'язання, доповнити і скоректувати їх у зв'язку з рішенням Всесоюзного з'їзду студентів.

В тих комсомольських осередках, де проведення 2-го етапу Ленінського заліку проходило на недостатньому рівні, необхідно негайно виправити становище, щоб до заключного етапу Всесоюзного Ленінського заліку підійти з добрим результатами, дружним і спаяним колективом.

В. САФОШИН.

На сцені — „Гренада“

М'яке світло лягає на стіл письменниці. Маргарита Алігер (Таня Кувирченкова) — над останніми сторінками поеми «Зоя». Зараз вона повинна провести що дівчину, яка назвалась ім'ям її доньки, яка стала такою близькою, такою рідною, в останній думі...

В залі тиша. Ми ловимо кожне слово, кожну мить: перед нами у віршах жива Зоя. Це на сцені студентський літературний театр «Гренада». Уже не перший рік студенти механіко-математичного факультету з великим інтересом спостерігають за його роботою. З радістю відзначають творчі успіхи свого СЛТ.

Нова робота студентського театру — поема М. Алігер «Зоя». Скільки разів ми читали поему, і ось вона у виконанні «Гренади». Наші товариші подають нам все по-новому...

Наскільки важкий останній шлях Зои! Палає розбите тіло, такі неслухняні ноги...

«Граждане, не стойте; не смотрите, Я живая, голос мой звучит».

Ми розійшлись якось зразу, не сказавши жодного слова тим, хто подарував нам цей вечір. Просто не могли говорити. Ще раз хотілося пережити почуте. І ось тепер, можливо в деяких запізненням, я

хочу сказати декілька слів їм і про них.

Мені здається я зрозуміла хлопців і дівчат: вони прийшли в «Гренаду» не тільки заради створення на факультеті художньої самодіяльності. Любити поезію так, як вони її люблять — це вже чудово. Але їм цього замало. Їм потрібно, щоб всі відчували те, що відчувають вони, донести до аудиторії іскри, що запалює в них поезію. Їм хочеться читати вірші так, щоб іншим хотілось їх слухати.

І зразу на другий план відходить і бідність декорацій, деякі неполадки в музичному оформленні.

Учасники студентського літературного театру «Гренада» — не професійні артисти, це люди, захоплені театром. І я хочу сказати їм від імені всіх, хто був присутнім тоді в залі: «Спасибі, хлопці і дівчата!»

О. ШАХ, студентка IV курсу механіко-математичного факультету.

Великою популярністю користується на мехматі вокальний ансамбль.

Фото Ю. САВЧУКА.

„Будемо завжди Вам раді“ ...

Довго ще не вщухали аплодисменти. З усіх кінців залу линуло: «Молодці!», «Молодці студенти!». Ці серйозні, не по рокам зістарені люди, на грудях котрих сяяли бойові нагороди, аплодували й вигукували, не дотримуючись правил театральної етики.

А почалося все зовсім недавно. Головний лікар санаторію інвалідів Великої Вітчизняної війни, що розташований по вулиці Довженка, якраз проти гуртожитку № 5, розповіла комісару гуртожитку Олександрі Перехресту, що відпочиваючі хочуть зустрітись зі своїми веселими неспокійними сусідами.

— От і визрів план невеличкого концерту. А поскільки концерт мав відбутись в переддень свята Радянської Армії,

то вирішили попросити когось з викладачів, щоб прочитав лекцію, присвячену славним роковинам, — говорить Олександр Перехрест.

І ось студенти в гостях у відпочиваючих. Спочатку чудову лекцію, присвячену Дню народження Радянської Армії, прочитав викладач цивільної оборони Г. К. Гунченко.

А потім почався концерт. Видно було, як хвилювалися дівчата та хлопці, готуючись до своїх виступів. Як-то сприймає аудиторія? Але невдовзі хвилювання як рукою зняло, бо сприймалися виступи дуже добре. Бурею аплодисментів був нагороджений Василь Козлов (студент IV курсу філологічного факультету). Пісні «На безмянній висоті» та «Свадь-

ба» в його виконанні дуже сподобалися присутнім.

Полонили глядачів своїм співом і дві Люди: Шмигановська та Чуфістова (тож студентки IV курсу філологічного факультету).

А коли гуморески Павла Глазового читав Володимир Антоноук (студент V курсу історичного факультету), то сиді, котрий сидів зліва від мене, витираючи сльози, що з'явилися в нього від сміху, сказав:

— Ну, й чеше хлопець, ну й чеше! От молодець!

Аплодували щиро й щедро. А коли настав час прощатися, то задоволені глядачі говорили студентам:

— Приходьте ще. Будемо завжди вам раді.

К. ВІКТОРОВ.

Квточок комсорга

ПРОТОКОЛ. ДЛЯ ЧОГО ВІН?

Одному з райкомів комсомолу міста потрібне було підтверження членства ВЛКСМ студентки медичного інституту. Одержати його виявилось неможливо, бо протокол комсомольських зборів середньої школи, де дівчину приймали до лав ВЛКСМ, не зберігся. Дійсно, факт дуже прикрий, він свідчить про безвідповідальність керівників комсомольськими організаціями до комсомольських документів. На жаль таке ставлення до діловодства в первинних організаціях не поодинокі.

Деякі комсомольські активісти вважають, що підготовка і збереження матеріалів — проста формальність, і тому дивляться на цю справу, як на другорядну.

Таке нехтування призводить до того, що не фіксується діяльність організації, губляться важливі документи.

У процесі роботи комсомольських осередків треба заводити документи, які б відбивали участь членів Спілки в діяльності організації. Ось відбулися збори, або рейд, огляд-конкурс. Обов'язок комсорга зафіксувати ці заходи чітко і коротко у документах. Для чого це потрібно? По-перше, для кращої організації контролю за справами, по-друге, для розповсюдження чи узагальнення досвіду.

Комсомольські збори, активи, засідання бюро оформляються протоколом. В протоколі необхідно зазначити дату, кількість присутніх, номер протоколу, хто голосував.

Добру справу започаткувало бюро ЛКСМУ філологічного факультету, проводячи декаду перевірки документів комсомольських організацій груп і курсів.

Комсомольські документи повинні зберігатися, очевидно, у відповідних справах і в хронологічному порядку. Кожен секретар комсомольської організації зобов'язаний потурбуватись про те, щоб у нього для збереження документів була шафа, виділена для цього адміністрацією факультету.

Документи в первинній організації повинні зберігатись протягом двох років, а потім здаватись в міськом чи райком комсомолу для передачі в партійний архів, адже зберігати для історії свідків і документи подій в житті комсомолу сімдесятих років — свяятий обов'язок комсорга.

Діловодство — робота нескладна, але потребує повсякденної уваги.

Завдання кожного секретаря комсомольської організації — зараз відбити в документах сторінки життя, навчання комсомольців, зберегти їх, бо вони — частка історії Ленінського Комсомолу.

Сторінку підготував відділ комсомольського життя «ЗНК».

Колись давно...

Меридіан дружби

Назавжди закохався Москвою

Студент біологічного факультету Луїс Мануель Сьєрра-і-Сьєрра приїхав до нас на навчання з вільнолюбної Куби. На зимових каникулах він відвідав Москву. Наш громадський кореспондент Г. Лалітіна бесідувала з Луїсом. Пропонуємо цю бесіду читачам.

— Ви, Луїс, були в Москві вперше? Чи можете співставити Ваші уявлення про Москву з тим, що Ви побачили?

— Це дуже важко. Мріючи про Москву, я не думав про вулиці, архітектуру, метро — я думав, перш за все, про людей. Мій кращий друг тринадцять років прожив у Москві і багато мені розповідав, коли ми після школи ходили вулицями Гавани. З його розповідей переді мною поставало гомінке і добре місто, населене цікавими і привітними людьми. Мій друг — іспанець, але він по-справжньому любить радянську столицю і я теж полюбив її людей задовго до того, як побачив.

Москва — це справжня казка. Понад усе мені сподобалось, як сміливо і красиво

Каникули іноземні студенти люблять проводити у подорожах, екскурсіях, під час яких вони знайомляться з життям радянських людей, з нашою неосезною країною.

На фото: студенти-іноземці під час екскурсії.

скомбіновано в ній старовинне і нове. У себе на Кубі я любив ходити старовинними вулицями і розглядати старовинні собори. Але ніщо мене так не вражало, як російські архітектурні пам'ятники. В них немає нічого зайвого — чистота і величність.

— Ваше найскравіше враження?

— Ніколи не забуду почуття, яке охопило мене у Мавзолеї В. І. Леніна.

Так, я був у Мавзолеї і ніколи не забуду те почуття. Я тепер щасливий, тому, що ба-

чив Леніна. Я говорю про нього, як про живого, тому що справді відчував присутність цієї людини у великих, найбільших звершеннях радянського народу. І тепер щодня до мене повертається це почуття спілкування з Леніном, як з живим.

— Де Ви побували в Москві?

— В багатьох музеях, на виставках. Вони залишили найбільше враження. Правду кажучи, для мене все було несподіваним. І перш за все те, що розповіді мого друга, які здавалися тоді нереальними, виявились в порівнянні з тим, що я побачив, неповними.

Ми побували в багатьох місцях. І я назавжди полюбив радянську столицю, вона стала мені рідною і в багато разів дорожчою після побачення з нею.

Свої знання — людям

Ось вже декілька років на історичному факультеті ОДУ працює школа молодого лектора. Школа складається з лекторських груп курсів, найбільш активною з яких є група п'ятого курсу (Л. Дузь, Ю. Чулунов, Г. Орлов, Ю. Шаповалов, А. Діордеев, М. Проценко). Лекторські групи проводять пропагандистську роботу, виїжджаючи на підприємства, в громадські організації та в райони області.

Не всі трудівники спроможні слідувати за величезним потоком різної інформації, зробити аналіз подій. На допомогу приходять студенти історичного факультету. Але для того, щоб донести знання, їх необхідно набути. Навчитися оброблювати інформацію, робити чіткий аналіз, синтезувати факти, працювати з науковим апаратом спеціальної літератури — ось завдання школи, які успішно ви-

рішуються молодими лекторами. Лекторською групою факультету прочитано понад 700 лекцій. Лекції говорять про високу підготовку студентів, професійний підбір тематики. Трудівники області виявляють великий інтерес до лекцій студентів історичного факультету.

В. ГАРБУЗОВ.

Поговоримо про госптеми

ВНУТРІШНІ РЕЗЕРВИ

За останні декілька років наш університет переживає бурхливий період розвитку науково-дослідних робіт, зв'язаних з потребами промислових та сільськогосподарських підприємств, науково-дослідних інститутів та інших організацій. Ці роботи, що одержали назву госпдоговірних і фінансуються нашими замовниками, дозволяють в більш короткий строк і більш ефективно здійснювати «доводку» результатів наукової роботи наших кафедр і лабораторій до їх реального втілення в життя.

В світі рішень ХХІV з'їзду КПРС, такого роду співробітництво наукових підрозділів університету з підприємствами народного господарства, безсумнівно, набирає більш глибокого змісту і значення. В той же час розширення рамок госпдоговірних робіт вимагає і більш детального, пильного підходу до організації цих робіт в нашому університеті.

На прикладі нашої кафедри органічної хімії мені б хотілось розповісти про аспекти, результати і проблеми організації госпдоговірної тематики науково-дослідної роботи.

В минулій п'ятирічці співробітниками кафедри розроблені і втілені в промисловість ряд нових методик, удосконалені і технологічних режимів. Особливо хочеться відзначити методи одержання метавинної та сорбинової кислоти, застосованих на Єреванському заводі хімієактивів, метод одержання саліцилового альдегіду, застосованого на Калуському комбінаті синтетичних пахучих речовин і метод одержання бензиллового спирту, який був втілений на Шосткінському заводі хімієактивів. В рамках співробітництва з Союзреактивом кафедрою розроблені і запропоновані методики синтезу метилзіпропілетона, що раніш закупалися за кордоном, ряду ненасичених кетонів, β-хлорпропіонової кислоти та ін. Можна було б продовжити перелік

найважливіших досягнень кафедри за минуле п'ятиріччя і їх значення для народного господарства. Однак, для стислості, хочеться лише відзначити, що економічний ефект від втілення результатів проробленої роботи рахуються мільйонами карбованців, а ряд вищеперелічених розробок захищені авторськими свідоцтвами СРСР, неодноразово експонувалися на виставках досягнень народного господарства СРСР та УРСР і автори їх нагороджені медалями і грамотами цих виставок. Тільки в минулому 1971 році співробітниками кафедри розроблений і застосований на Єреванському заводі хімієактивів новий метод одержання алілового спирту, що дозволив вперше з легкодоступної сировини одержати вичищений аліловий спирт, який раніш закупали за кордоном. На Черкаському заводі хімієактивів новий метод очищення гліцина, а на Шосткінському заводі хімієактивів — новий метод очищення диметилформаміду, що дозволив без особливих економічних затрат вперше в нас в країні одержати цей продукт з високим ступенем чистоти. Практично вирішено ряд хімічних проблем для пароплавання. І в результаті — сотні тисяч карбованців економічного ефекту. Все це наочно демонструє, що наука в наш час є безпосередньою виробничою силою.

Саме про це йшла розмова на науково-технічній конференції, що

була організована нашою кафедрою в листопаді минулого року, де спільно з представниками наших партнерів обговорювались результати досліджень і проблеми подальшого співробітництва. Відрадно було чути, як високо оцінюється представниками виробництв, галузевих інститутів і галівка робота кафедри і її внесок в народне господарство. Ділова розмова багато в чому допомогла нам краще організувати і проводити дослідні роботи госпдоговірної тематики. Так, вже починає здійснюватися перспективне багаторічне планування робіт, більш динамічно відбувається взаємний обмін інформацією про результати лабораторних та промислових випробувань тощо.

Зараз кафедра веде госпдоговірну роботу на суму 160 тисяч карбованців. В цій роботі беруть участь понад тридцять штатних співробітників НДСу і всі співробітники кафедри. Таким чином, понад п'ятдесят наукових співробітників! Зрозуміло, що ефективність роботи такого великого колективу в значній мірі залежить від ретельної організації його. У нас є декілька дослідних груп, кожна з яких проводить дослідження з однієї, або з двох суміжних тем під керівництвом кандидата наук. Загальне наукове керівництво всіма групами здійснюється завідувачем кафедрою професором О. В. Богатським. Встановлена посада заступника завідувача кафедрою по НДСу, який

Ректорат, партком, комітет ЛКСМУ, профком та студентський клуб університету оголошують

з 11 по 13 березня

ОГЛЯД-КОНКУРС

ХУДОЖНЬОЇ САМОДІЯЛЬНОСТІ ФАКУЛЬТЕТІВ

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ОГЛЯД

1. Традиційний щорічний конкурс художньої самодіяльності проводиться з метою показу творчих досягнень художньої самодіяльності студентів факультетів університету, її розвитку та підвищення ідейно-художнього рівня.

2. Кожен факультет показує тематичну програму у вигляді: вистави, театралізованого концерту, концерту, композиції. Тривалість виступу — 60—80 хвилин.

3. При підведенні підсумків огляду-конкурсу враховуватимуться: ідейно-художня якість програми; рівень виконавської майстерності окремих номерів; масовість факультетського колективу; участь в огляді; кількість студентів факультету в

загальноуніверситетських колективах художньої самодіяльності; кількість студентів в університетському хорі.

4. Факультети, що займуть перші три місця, будуть нагороджені перехідними призами та грошовими преміями: I — 250 крб., II — 200 крб., III — 150 крб.

Кращим виконавцям та виконавським колективам будуть вручені грамоти та подарунки; вони представлятимуть університет на районному та обласному оглядах і будуть учасниками традиційної поїздки колективів самодіяльності університету з візитом дружби до Мінська.

ОРГКОМІТЕТ ОГЛЯДУ

РОЗКЛАД КОНКУРСНИХ КОНЦЕРТІВ

Конкурсні концерти будуть проходити у великому актовому залі.

11 БЕРЕЗНЯ
18.00 — 19.20 — біологічний факультет,
19.30 — 20.50 — фізичний факультет
21.00 — 22.20 — філологічний факультет.

12 БЕРЕЗНЯ
18.00 — 19.20 — факультет РГФ,

19.30 — 20.50 — юридичний факультет,
21.00 — 22.20 — хімічний факультет.

13 БЕРЕЗНЯ
18.00 — 19.20 — механіко-математичний факультет,
19.30 — 20.50 — геолого-географічний факультет,
21.00 — 22.20 — історичний факультет.

здійснює адміністративне керівництво і координацію всіх груп. Кардинальні наукові і організаційні питання вирішуються на раді кафедр, до якої входять всі викладачі кафедри і керівники груп. Регулярно проводимо засідання наукового семінару з госпдоговірних тем, де обговорюються результати окремих етапів досліджень, або робіт, що завершені. Така, схематично, організаційна структура кафедри в рамках проведення науково-дослідної роботи з госпдоговірної тематики. Може виникнути питання: чи слід на кафедрі учбового вузу, університету створювати такий великий науковий колектив, який займається питанням, на перший погляд далекими від учбового процесу? Звичайно, слід! Більше того — життєво необхідно! Підготовка сучасного висококваліфікованого спеціаліста неможлива без міцної науково-технічної бази, тобто без лабораторій, кабінетів та аудиторій, обладнаних новими приладами, устаткуваннями та сучасним обладнанням. Для хіміка, наприклад, сучасний електрофотомер є такою самою «навчальною машиною», як і магнітофон для лінгвіста. Речі зрозумілі і навіть тривіальні. Але всі ці тривіальності треба купляти і купляти самим на гроші, що заробляємо. Можна роками невпроваджувати сучасних методів навчання, мотивуючих це відсутністю «матеріальної бази». Ми за останні 5—7 років придбали значну кількість новітнього обладнання, хімічного посуду, реактивів тощо, жодного разу не запустивши руку до університетської «кишені». Навпаки, неодноразово кафедра давала допомогу нашим колегам по факультету і університету в придбанні необхідного. В цьому й полягають ті «внутрішні резерви», про які так багато пишуть і які для багатьох, на жаль, залишаються поняттям суцільно абстрактним.

Та крім «чисто» матеріальної сторони є сторона й іншого плану

Ми широко залучаємо до госпдоговірних робіт студентів старших курсів, які безпосередньо беруть участь в здійсненні конкретних життєво важливих завдань. Думаю, що цей фактор виховання молодого спеціаліста не вимагає особливих коментарів. З другого боку, на базі сучасних приладів нам вдалося розгорнути соціальний спецпрактикум з фізико-хімічних методів дослідження органічних сполук. Тепер наші випускники знайомляться з сучасними методами у нас, в університеті, а не після його закінчення. А з чим можна порівняти почуття гордості і радості дослідника, коли результат, одержаний в лабораторній колбі, втілюється в металевому виконанні на заводі!

Крім того, якщо підходити до питання, що обговорюємо, з загальнодержавної точки зору, то самоочевидно, навіть університету, не повинна виглядати як якийсь пародокс. Про це повинні красномовно говорити цифри економічних ефектів.

Мені хотілось б лише застерегти від занадто «голого» захоплення цими цифрами, бо розумний початок повинен лежати в основі будь-яких міркувань й висновків. Очевидно також, що нерозумно прагнути до безмежного розширення госпдоговірних тематик. В кожному випадку треба виходити з реальних умов і можливостей (приміщення, кадри, зв'язок теми з основним науковим напрямком кафедри тощо), але при цьому намагатись максимально їх використовувати. В рамках замітки важко охопити коло всіх питань, що торкаються організації госпдоговірної роботи. На мій погляд, давно настав час обговорити їх на яких-небудь зборах, або засіданні нашої наукової частини, куди були б запрошені представники всіх госпдоговірних тем. Адже нам є про що поговорити.

Г. КАМАЛОВ,
доцент кафедри органічної хімії.

Творчість

Из прошлого

Очередь воздух пронзила.
Вспыхнул костром истребитель.
В мессиво тонного ила
Впился небес повелитель.

* * *

В осінньому зжовклому листі
Вовтузилось немічно літо...
А ти, ...а ти сонячно-світла
Мене намагалась зігріти.
Очима і серцем дівочим,
Що брунькою сонце вбирало,
Здається, шептав я про щастя,
І листя осінне шептало.
Осівились осінню очі,
Не знав я, куди їх подіти...
Ти в листя пішла, а у листі —
Маленькі там гралися діти.

В. ПОЛТАВЧУК.

Вечерами никак не засну я,
Голова тяжела от раздумий.
Я иду неустанно лесною
С голубыми глазами колдунью.
Только раз окупнуться бы

Глаз волшебницы грустных
И синих, в бездну
Мне б увидеть летящую песню
Ее тела танцующих линий.

Мне в лесной заблудиться бы
И во тьме ее царственных
Закликанья волшебницы
слушать

И во тьме ее царственных
дебрей.

Закликанья волшебницы
слушать

Тает задымленный росчерк
Хищника высшего класса.
Русская девушка-летчик
Сбила фашистского асса.

О. ДОРОХИН.

ІНІЙ

В холодну зиму ніжний іній
Закутав гай, немов у вату.
А дальний обрій — синій-синій,
Осів на ниви і на хати.
Алмазні зірочки, мов сонні,
Сіяють променем на вітті,
Немов метелики на кроні
У білих чашечках в сусвітті.
А досить сонцю світ зігріти —
Зникає іній — квіти сонні,
І буде холодно зоріти
Лиш той, що сів мені на скроні.

С. КИРИЛОВИЧ.

Под ветвями угрюмых деревьев.
Прикоснуться хотел бы я

Нежным, ласковым
пальцам колдуньи,

Тронуть пламя волос золотистых
И пылать в их пожаре

Снова лед потемнел и растаял.
С давних пор каждый год

Я ногами не сплю — я мечтаю,
А колдуньи по-прежнему нет.

А. ПАВЛОВ.

ВИСОКА ЧЕСТЬ, ВЕЛИКА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Протягом двох тижнів філологи обговорюють Постанову ЦК КПРС «Про літературно-художню критику»: проведені спеціальні засідання вченої ради, літературних кафедр, збори партійних груп разом із студентами, політгоди.

Наш кореспондент звернувся до проректора по науковій роботі професора В. В. Фашенка, критика, члена СПУ з проханням відповісти на деякі питання.

Кореспондент: Останнім часом багато сперечаються з приводу того, ким є критик — науковцем чи митцем і яка його роль в добу науково-технічної революції. Хотілося б знати Вашу думку.

В. Фашенко: У Постанові ЦК, на мій погляд, є вичерпна відповідь на поставлене питання. Критики — це і науковець, і публіцист, і митець. Тільки в цій необхідній «тріаді», в залежності від індивідуального таланту, одна з ознак може бути домінуючою. Скажімо, для мене О. Білецький передовсім науковець у своїх критичних розвідках, М. Шамота — публіцист, Л. Новицько — публіцист-науковець, а О. Кундзіч чи С. Наровчатов — критики-митці. Що ж до ролі критики в нашому суспільстві, то в Постанові ЦК КПРС про це сказано ясно і точно: у спілці з художньою літературою форму-

вати комуністичний світогляд наших сучасників, допомагати письменникам створювати значні естетичні цінності. І за змістом, і за формою критика є наскрізь партійною. Технократам, які зневажливо ставляться до критики, варто над цим подумати. Адже критика, хочуть вони цього чи ні, опосередковано — через вчителів (коли майбутні технократи лише вчаться), через художніх творців — так, або інакше впливає і на них. Розумний критик широкого діапазону може поширити суспільні обрії будь-кого, на явища мистецтва розкрити значні лідознавчі проблеми в усій їхній реальній конкретності і спрямованості в майбутнє, показати, як треба не «халати» елементарну інформацію з роману чи кінофільму, а пережити історію душі, характеру, відчуваючи при цьому гармонійність і цілісність людсь-

кої краси, чого, за словами, Нільса Бора, не може дати жодна з наук.

Кореспондент: Які заходи на виконання Постанови ЦК намічаються на гуманітарних факультетах?

В. Фашенко: По-перше, на філологічному факультеті передбачається перебудова спецкурсу «Історія критики». Його необхідно наблизити до сучасних вимог. Кафедра і вчена рада мають конкретно розглянути це питання. По-друге, зараз обговорюється ідея створення факультативного міжкурсового семінару з проблем майстерності критика. Вестимуть його провідні критики і вчені. Розпочне він свою роботу з наступного навчального року. До семінару будуть залучені здібні студенти всіх курсів гуманітарних факультетів, які виявлять хист критика.

При цьому семінарі буде організована також критична студія. Ректорат поставити перед МВССО УРСР питання про виділення для випускників, що навчаються в цьому семінарі, спеціальних призначень для роботи в журналах, видавництвах, на радіо і телебаченні. По-третє, усім викладачам у загальних курсах та спеціальних необхідно буде особливу увагу приділити майстерності аналізу конкретного художнього твору. Цю роботу також треба поживавити і в наукових гуртках та літературній студії.

З фольклорних записів

П. Маркушевського

Ой, несучу ж я лиху долю

Ой, несучу ж я лиху долю
На базар продавати.
А що ж мені за ту долю
Та будуть давати?
Та дають мені за ту долю
Дві мірочки жита.
Через тебе, лиха доле,
Не раз була бита.
Та дають мені за ту долю
Дві мірочки проса.
Через тебе, лиха доле,
Не раз була боса.
Та дають мені за ту долю
Дві мірочки льону.
Не продам тебе, лиха доле,
Принесу додому.
Та як принесла лиху долю
Кинула додолу,
Та як кинула лиху долю
Об піл головою.
Ой, лежи, лиха доле,
Лежи, лежи тута,
А я піду пошукаю
Та й на тебе пруга.
Поки пруга знайшла —
Пересердилася.
Коло тої лихой долі
Та й скоцюрбилася.

Записано від
Куценко Домни Пилипівни,
с. Розквіт,
Березівського району
на Одещині.

Жартівливі частівки

Мало їздить тракторист,
Більше лазить рачки,
То шукає він ключі,
То яєсь кусачки.
Йому лінки навіть встати
Та до столу сісти,
Лежить з ложкою в руках
І гукає: «Дай їсти!»
Наварила самогону
Пляшок цілу гору.
Скоро стрітється в районі
З нашим прокурором.
Хлопець лається і п'є,
Каже: «Це традиція».
Зараз вулицю мете
Там коло міліції.
Ой, у клубі нашому
Ввечері чи вранці
Лекцій та вистав не жди —
Тільки крутять танці.

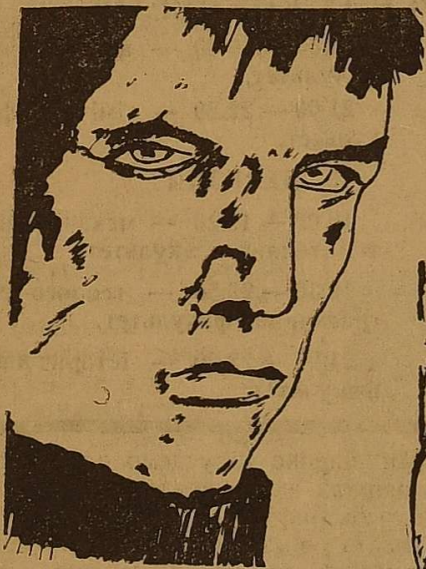
Записано від
Поліщук Валентини Антонівни,
с. Кривда,
Білгород-Дністровського
району

Кафедра історії української літератури висловлює щире співчуття аспірантці кафедрі Окмінській-Федоренко Валентині Дмитрівні з сумної нагоди — смерті батька, робітника-металурга Дмитра Яковича Федоренка.

Валерій КОЗАК

КІМНАТА НА ЧОТИРЬОХ

(оповідання)

— То що будемо робити? — врешті проказав Богдан. Олег невизначено здвигнув плечима, пригладив розкуйоводжене волосся, немов напружено думав саме над цим. Михайло тільки усміхнувся, глянувши на нього, і кивнув на Валентина, який видивлявся щось у вікні.

— Може, наш шановний голова студентського наукового товариства допоможе розв'язати цю проблему?..

Валентин одразу обернувся знову. Я ще не голова. Якщо тобі дуже хочеться, то радь сам.

— Поки що не голова, але... — Ну, досить! Завелась знову. Тут справа серйозна, — обіравав суперечку Богдан. — Повинні вирішити зараз: хто все ж таки піде з кімнати... —

Групові збори по розподілу місць у гуртожитку проходили досить напружено — забезпечували житлом тільки половину, а в групі майже всі прийжджі.

Хлопці на зборах сиділи спокійні. Іхню червірку по традиції селил зоруюк разом... давалось, так буде і цього разу. Та наприкінці зборів несподівано підвелась Валя Ткачук, махнула кісками наче відмітаючи всякі заперечення:

— От ми нашу четвірку поселили, а про Васька, як завжди, забули. Знову без гуртожитку — ніби він у власній квартирі живе, а не на «кутку» мучиться. Вже навіть звикли до цього. А він і сесію добре складає, і матеріальне становище в нього не краще. Чому ж йому не даємо місця? Бо не просить? А ви його знаєте: мухи не зобидить, на вокзали ночуватиме, а не наважиться попрощати гроше. У нас в групі п'ять хлопців, четверо живуть по три роки в гуртожитку. Нехай хтось з них на квартирі рік перебуде, не помре.

Пропоную Берестового нарешті поселити. А хлопці хай самі розберуться, хто з них повинен піти на квартиру... —

Хлопці мовчали, і ця тиша була такою незвичною в їхній кімнаті. Богдан скинув окуляри і, мружачись, розглядав своїх товаришів. Сьогодні один з них має виявитись гіршим. Хто?

Ось Олег повільно одхилився назад і випадково торкнувся гітари, яка висіла на стіні — струни легенько забриніли в тремтливому акорді. Всі обернулись до Олега. Той знітився і опустив очі.

— Може, ти щось скажеш? — скористався з нагоди Богдан.

— Ну, я... — Олег запнувся, підшукуючи слово, — треба вирішувати... раз вся група... — і знизав плечима.

— А що пропонувати? Як вирішувати?

— Не знаю... —

Знову тиша.

— Можливо, хтось сам хоче піти? — раптом спитав Михайло, підкреслено байдуже розглядаючи себе у дзеркало, що висіло навпроти. Ніхто не відповів, але, мабуть, у кожного промайнуло: а якщо і справді хтось згодиться?..

Богдан скрутно зітхнув — ніхто, ясно, не захоче піти. Ось Олег — коли знайомились на першому курсі, подумав: невинне біляве дитя. Богдан вступив після армії, і якось вишло, що на перших порах опікав Олега. Друзями, правда, вони не стали, в Олега

поступово з'явилися свої товариші, він обжився, подорослішав. Вважається недурним хлопцем, хоча вчиться посередньо — до навчання ледякуватий, більше до душі веселе студентське дозвілля. Іноді Богданові здавалось, що Олег пустий до нестями хлопець, чимало розгубив серед своїх гамірних друзів. Хотів відверто поговорити з ним, та все якось відкладав... —

— Я вважаю, що вирішувати треба за матеріальним становищем... — перервав мовчанку Валентин, що до цього сидів непорушно на ліжку, перебираючи довгого металевого ланцюжка. —

— Адже як дають гуртожиток, то на це найбільше дивляться... —

Олег прикусив губу і нахмурился. Його батько був директором заводу.

— Тоді Богдан одразу випадає: у нього мати пенсіонерка, дві сестри та він і староста... — докинув байдуже Михайло. Всі прикинули і насторожились — нарешті приступили до головного. Богдан уважно поглянув на Михайла. Щось у його репліці було штучним і нещирим, ніби говорила стороння людина, що вже знає результат та не каже, насолоджуючись своєю обізнаністю і розгубленістю інших.

— Я боюсь, що так нічого не вийде... — Будемо рахувати карбованці та копійки і посваримось назавжди... — заперечив, а помовчавши, додав:

— Може, й справді хтось зможе перебути на квартирі цей рік?..

Мовчання.

— Олег, як?

— А чому зразу Олег?! — спалахнув той. Неспокійно провів рукою по білявому волоссю. — Я не можу. В мене мати часто хворіє... Та й батько... — завагався і несподівано закінчив: —

Нехай Михайло іде. Йому з дому пісачні присилають та ще талони на харчування дають, як спортсмену... —

— Е, малий, давай полегше. Глянь, який пропелер! Яке твоє діло до того, скільки мені висилають? — блиснули очима Михайло.

Байдужість одразу злетіла з нього. Начебо актор одним рухом зтер грим з обличчя. Та Михайло швидко опанував себе і вже спокійно продовжував:

— З гуртожитку не піду... Тут стадіон поруч. А мені до літа треба майстра заробити, — збив крихту з столу, — мене звідси і кліщами не витягнеш. Та ніхто й не дозволить — я в спортраді вже говорив... —

— Виходить, лишився один я?! — підвівся Валентин. Метале-вий ланцюжок сковзнув з руки і брязнув на підлогу. Од хвили-вання Валентин трохи заїкався. — Не вийде! Не можуть вони, бач. Я теж не можу! Н-нехай Олег іде — й-його батько прогудує.

— А тебе ні?! — скочив Олег. — Теж мені бідняк! Думаєш ніхто не знає, що в тебе батьки є?! Все плакав, батьки відмови-лись, а сам бігав на пошту одержувати перекази «до запитання»!

— Ти що, слідував, куди я ходжу? Ха-ха! — силувано за-сміявся Валентин. — До запитання?! Нічого я не одержував. Знай-шовся Шерлок Холмс! Дитя детективної літератури і б-батечка —

директора... —

— Ти мого батька не ціпай! Науковий діяч! Прилип до Пет-ренка, сподівається, в аспірантурі лишат?

Олег розійшовся, червоний, змокрілий аж слина цвіркала між зубами. Дивився на найжаченого Валентина, що звужив очі в пре-зирливій посмішці.

— На себе глянь! Хто розказав, що в т-тридцять дев'я-тій гулянка була? Образився, не запитав — і побіг до коменданта: В-виступати вмійеш — артист!

— Олег, ти що?! Сядь — Богдан кинувся до Олега, що з па-лаючим обличчям посувався до Валентина.

— Не лзь, — зло огризнувся той. — Христос в окулярах. Читай свої книжечки й не сунься!

— Та ви що, подуріли?! Богдан вражено дивився на хлоп-ців. Розпалені, найжачені, вороже дивились один на одного, го-тові от-от кинутись у бійку. Стиснуті кулаки, злі погляди —

здивуванню Богдана не було меж. Такими він бачив їх вперше. Де й поділась безтурботна Олегова посмішка й Валентинова по-міркованість. Виявляється, вони можуть так підозрювати і обра-жати один одного. Це були вороги, а не друзі, які три роки прожили під одним дахом.

Далі буде.